

ОРГАН НА ГРАДСКИЯ КОМИТЕТ НА БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ, ГРАДСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И Г. К. НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

ГОДИНА III — БРОЙ 10(75)

ДИМИТРОВГРАД, ЧЕТВЪРТЪК, 6 МАРТ 1952 ГОДИНА

ЦЕНА 5 ЛЕВА

ДЕМОКРАТИЧНИТЕ ЖЕНИ — ОГРОМНА СИЛА В БОРБАТА ЗА МИР И СОЦИАЛИЗЪМ

Международния ден на жените—8-март тази година се посреща и ще премине под знака на борбата против империализма, против подпалвачите на нова война, за мир и демокрация.

След Втората световна война жените станаха сериозна политическа сила в мощното всенародно движение на борците за мир от целия свят.

В авангарда на международното движение на жените, вървят съветските жени.

Разширява се и укрепва Международната демократична федерация на жените, която представлява един от отрядите на антиимпериалистическия лагер, възглавяван от Великия Съветски Съюз. Сега федерацията обединява 91 милиона жени от 61 страни.

Жените от страните с народна демокрация, под ръководството на комунистическите партии, участвуват активно в социалистическото строителство на своите страни.

Жените от капиталистическите, от колониалните и зависимите страни водят заедно с всички трудещи се борба против империалистическия гнет, борба за мир, свобода и национална независимост.

Жените на героична Корея, рамо до рамо с героичните корейски войни и китайските доброволци, се сражават против хищната безчовечна империалистическа интервенция.

Сега още по-твърдо звучат думите на великия Сталин: „Нито едно движение на угнетените не е минало в историята на човечеството без участието на трудещите се жени“.

Под ръководството и непосредствените грижи на БКП и лично на другаря Вълко Червенков българските жени и вървят в челните редици на международното движение на жените в борбата за мир, демокрация и социализъм.

Навред в страната жените вземат активно участие в социалистическото строителство.

Стотици жени получиха високи правителствени награди и отличия за своята стахановска и ударна работа.

Целият неш народ се гордее със славните „Герои на социалистическия труд“ като Ирина Боянова, Савва Михайлова, Донка Христова и др. Партията и народната власт високо ценят труда на българските жени и им възлагат отговорни задачи. Най-нагледен пример за това е участието на жените в из-

граждането на социализма, в изграждането на Химическия комбинат „Сталин“ и ТЕЦ „Вълко Червенков“, в изграждането на Димитровград.

В студените зимни дни, в летните горещини, заедно със стотиците строители и монтажници работиха много жени и девойки.

Мнозина от тях дошли направо от село, училище, израснаха като ударници и получили високи правителствени отличия.

Всички димитровградски трудещи се, се гордеят със своите орденостки като Станка Рибарова, Ирина Вълева, Христина Караджова, Славянка Калчева, Тамара Желева и др.

В Азбесто-циментовия завод преди година, дойде 15 годишната девойка Кера Георгиева. За това време тя изменила добра трудова школа и за своите производствени постижения беше изпратена като делегат на първото национално съвещание на стахановците. Народното правителство я награди с орден на труда — сребърен.

В рудниците на ДМП „Марбас“ жените-миньорки работят упорито за изпълнението на производствените планове. Ударниците: комунистката Мария Василева, Веса Селуджиева, Така Ангелова, са гордост за миньорите от рудник Вулкан.

Навсякъде в промишлените предприятия, в ТКЗС, в училищата, укрежданията и кварталите на Димитровград работят активно жените за изпълнение на петилетката за четири години.

Сега в навечерието на 8-ми март жените от града извършват трескава подготовка за посрещането и отпразнуването му.

Събират се помощи за героичния корейски народ, провеждат се трудови дни, обявяват се дни на високо производство. Провеждат се събрания и седанки. Жените от втори строителски район ушиха 11 мъжки ризи, 3 чифта детско бельо, една рокля, което дадоха като подарък за Корея.

Изнесат се множество агит-табла, стенестеници, уреджат се витрини, изнесат се радиочасове, посещават се войскови подразделения.

Жените на Димитровград заедно с всички български жени, заедно с жените от всички страни посрещат достойно своя боеви празник 8-ми март. Те уверено вървят в борбата за мир, демокрация и социализъм. Техния път се озарява от непобедимото знание на Ленин и Сталин

В чест на 8 март

Жените — служители при Градския народен съвет на депутатите на трудещите се най-активните агитатори в провеждане акцията за подпомагане на героичния корейски народ, които се бори за мира и за своята собствена свобода.

От събраните множество подарици те уредиха витрина. Акцията усилено се провежда в чест на 8 март — Международния ден на жените.

На 4 т. м. в салона на театъра се проведе търже-

ствено събрание. Танцовото труп, оркестра и индивидуални изпълнители изпълниха литературно муикална програма.

Доклад за 8 март изнесе другарката Мария Костова. На края при голям ентузиазъм бяха изпратени телеграмки до любимия ръководител на Партията и народа другаря Вълко Червенков и международната федерация на демократичните жени в Париж.

Рабкор: Иванка Радкова

ПЕТИЛЕТКАТА ЗА ЧЕТИРИ ГОДИНИ

До скоростниците от рудник „Вулкан“ другари те майстор-копачи: Йордан Чолаков, Иван Христов, Марин Петков и техните помощници Груди Георгиев, Илия Игнатов, Борис Костадинов.

Скъпи другари челници,

Градският комитет на Партията — Димитровград Ви изпраща своите боеви поздрав и Ви поздравява за добрите успехи, които постигнахте по скоростните проходки през месеците януари и февруари и особено за голямата победа извоювана с Вашите честни миньорски ръце на 27 февруари. На този ден Ви дадохте 2150 метра (укър)—рекордно постижение за целия Маришки басейн.

Вашия пример ще се следва и от други миньори-работници. Бъдете горди, че вие водите с Вашия труд, упоритост и високи постижения.

Желаем Ви, нови блестящи успехи, гаранция за изпълнение на производствения план и осигуряване с въглища нашите заводи „Вулкан“ и Химическия комбинат „Сталин“.

Стискаме Вашите здрави миньорски ръце.

Градски комитет на БКП

Секретар: На. Тодоров

ОБЕЩАНИЕ

пред другаря Вълко Червенков от зидаро-куфранистката бригада на Стефан Ганчев — Първи строителен район

Скъпи другарю Червенков,

За по-бързото изграждане на социализма в нашата страна ние зидаро-куфранистите от бригадата на Стефан Ганчев обещаваме пред Вас:

1) Да разгърнем социалистическо съревнование и обявяваме таква на всички зидаро-куфранистки бригади в района по количество, качество и снижение себестойността на всички строителни работи.

2) Да завършим обект „1 Май Л“ вместо на 30 декември както е по договора на 15 ноември 1952 год. т. е. 45 дни пресрочно. Да завършим тухлената зидария на 10 юли 1952 год., кофража на 15 юли, покрияването на обекта до 5 август и наковане на дюшемето и довършителните работи без външна мазилка до 30 октомври.

3) Да изидаме през този период 1030 куб. м. тухлена зидария и 1400 кв. м. паянтова зидария, с 3 души майстори зидари по скоростния метод, с което ще дадем 180 на сто изпълнение или 80 на сто над нормата като с това заместим 5 души майстори.

4) Да изпълним 7800 кв. м. кофраж с 7 души майстори с които ще изпъл-

ним нормата с 190 на сто или 90 над нормата, с което ще заместим 12 души кофражисти. Ще работим по метода на полубезподпорния кофраж с което се икономисват 40. на кв. м. или ще направим 132,000 кв. м. икономии.

Поемаме почина на Лещенко и Муханов за снижение себестойността на работните операции за тухлена зидария и кофража като се задължаваме да даваме вместо 12 броя тухли фирма на куб. м. по 4 броя тухли на метър или 8 броя икономия на кв. м. с това ще спестим 132,480 лв.

Ламперията ще употребяваме вместо по 4 пъти по 6 пъти. Или ще спестим 20 куб. м. ламперия по 6500 лв. което се равнява на 17000 лв. Гредите ще употребим вместо по 8 пъти по 10 пъти. Или ще икономисаме 18 куб. м. греди по 7000 лв. което се равнява на 126,000 лв. Бичметата вместо по 6 пъти по 12 пъти или ще икономисаме 16 куб. м. по 9000 лв. което се равнява на 135000 лв.

Ще реализираме общо за обекта 375,480 лв. за народното стопанство.

6) Да повишим производителността на труда общо с 85 на сто.

От бригадата

Жените от РМЗ достойно посрещат 8 март

За отпразнуването на 8 март трескаво се готвят жените от РМЗ на Химкомбината „Сталин“ Изработва се подходяща украса. Ще бъдат издадени агит-табло и стен-вестник. На 1 март беше проведено тържествено събрание на което др. Ценка Митева изнесе доклад за значението на 8 март.

Работничките от електрод-

ното отделение на цех 202 ще посрещнат своя празник с нови производствени постижения. Те обещава до 8 март да дават ежедневно по 2500 електродта. Апелират към всички жени от Химкомбината да се включат активно в борбата за мир, за подпомагане на борещия се корейски народ. Дните 6 и 7 март обявяват за ударни. Другар-

ката Станка Танева Ялмова обещава да обмисля по 1500 електрод на ден Евдокия Петрова, Марина М. Величкова и Мирка Янева — да работят по един час извънредно. „Така — каза др. Евдокия Петрова ще участвуваме най-добре в борбата за мир.

В. Георгиева

Нашите орденостки

ТЕНЮ ВЛАДОВ
майстор-копач рудник „Марица“ — носител на ордена „Георги Димитров“

ВЪЛЧО ИВАНОВ
комбайнер, рудник „Марица“ — носител на ордена „Георги Димитров“

Пламенни привети на демократичните жени от цял свят—борещи се против американо-английския империализъм за мир, демокрация и социализъм!

Другаря ЙОРДАН ЧОЛАКОВ — майстор-копач в рудник „Вулкан“ — един от майсторите, които работят по скоростните проходки.

Из Съветския Съюз

Съветските жени — активни строители на комунизма

Съветските жени активно участвуват в управлението на държавата, 290 жени са депутати на Върховния съвет на СССР, в 1950 г. в местните съвети на депутатите бяха избрани повече от половин милион жени, в 1951 г. като депутати на върховните съвети на съюзните и автономните републики бяха избрани 2209 жени.

Милиони съветски патриотки — работнички в промишлените предприятия, транспорта и новите строежи — систематически повишават своето майсторство, своята производствена квалификация и овладяват техниката и челиите методи на труда. Текстилните работнички М. Рожнева и Л. Кононенко от Кулапинската фабрика за финни вълнени платове показаха със своята творческа инициатива пътя за търсене на допълнителни резерви за изпълнение на производствените планове. Тъкчката И. Солодова от фабрика „Большая Ивановская мануфактура“ е измислила нов метод за зареждане на нишката в сувалката. Век и половина — от деня, когато се появи механическият тъкачен стан — тъкачът ръчно е зареждал сувалката като губи за това много време. И ето, обикновената съветска работничка усъвършенствува метода на зареждане нишката в сувалката. Изнамереният от Солодова нов метод е равен на изключително откритие. За своето откритие И. Солодова е удостоена със Сталинска награда.

По инициативата на Лидия Корабелникова — работничка в Московската обувна фабрика „Парижска комуна“ и на Олга Мушкова — майстор в кройческия цех на Ленинградската обувна фабрика „Скорост“ — бе разгърнато съревнование за максимална икономия на материалите и електроенергията в предприятията на Съветския Съюз.

Жените на СССР активно участвуват в строителството на величествените хидростанции и канали, наречени от народа строежи на комунизма. Жените разрабатват проекти за баражи, работят в лабораториите, съставят топографски карти. Инженерът Р. Петрова, участвайки в строежа на Цимлянския хидровъзел, стана автор на нова обек-

динена технология по изготвянето и спояването на арматурата. Предложеният от нея способ позволи да се удвои производителността на труда. Най-добрата екскаваторка на строежа на Волго-донския канал Пелагия Смишнина изпълнява за една смяна две и половина норми. Жените колхознички самоотвержено се борят за поадаване на селското стопанство.

Десетки хиляди жени сега са на ръководна работа в колхозите и са специалисти в селското стопанство.

Ролята на съветската жена в развитието на науката, техниката и изкуството нараства с всяка изминава година. Половината от специалистите, завършили съветските висши учебни заведения, са жени. В СССР има около 60,000 жени научни работници. Повече от 380,000 жени работят като инженери и техници, 42,000 жени са агрономи и други специалисти в селското стопанство, 191,000 жени са лекари и 945,000 — учители.

Съветското правителство проявява изключителни грижи за жените — майки, които възпитават подрастващото поколение. Повече от 33,000 жени са получили почетното звание „Майка-героиня“. Повече от 3 милиона жени са наградени с ордените „Майчина слава“ и „Медал за майчинство“. Мрежата от родилни домове, детски ясли, детски градини и пионерски лагери в Съветския Съюз се разширява от година на година.

По примера на съветските жени — активни борци за комунизъм, за мир — вървят жените от страните с народна демокрация — активни строители на новия живот.

В първите редици на международното женско движение са съветските жени и жените на страните с народна демокрация. Те вземат активно участие в работата на Международната демократична федерация на жените която обединява повече от 130,000,000 жени. Като главна своя задача тази истинска демократична женска организация смята борбата за мир, за дружба и сигурност между народите против американо-английските империалисти — подпалвачи на нова световна война.

ОБЕЩАНИЕ ПРЕД ДРУГАРЯ ВЪЛКО ЧЕРВЕНКОВ

от работническия колектив на Първа смяна —
производство „300“ при Химкомбината „Сталин“

Ние работниците от Първа смяна на производството „300“ при Химкомбината „Сталин“ посрещаме с възторг годишния план за нашето производство. Проникнати от

ОБЕЩАВАМЕ:

1. Да вложим всички сили, енергия и умение за изпълнение на плана 106 на сто висококачествена стандартна продукция.
2. Цялата смяна да усвои напълно технологическия процес на производството до 10 март, като до 12 III издадем практически инструкции по всички работни места.
3. Да намалим плановите показатели за амониак от 0.306 на 0.304 и вода от 1.4 на 1.2.
4. По примера на съветските стахановци Левченко и Муханов да се борим за намаляване на себестойността на всяка производствена операция при следните работни места: инверсия, содоразтворения и целия корпус „306“.
5. Да се включим в благородното социалистическо съревнование с останалите смени в Химкомбината за най-ниски разходи по всички технически показатели:

дълбоко съзнание за важността на плана за народното ни стопанство, пред Вас другарю Червенков и пред нашата любима Коммунистическа партия.

6. Да заздравиш трудовата дисциплина, като не допуснем нито едно безпричинно отсъствие, а закъсненията сведем до 1 на сто по отношение на трудолюбие.
7. Да поддържаме в образцов ред и чистота оборудването и работните места като се борим за извоюване званието „Образцова смяна“.
8. Да бъдем бдителни и безпощадни към врага.

Ние считаме, че по този начин участвуваме в борбата за мир водена от нашия народ под Ваше ръководство и нищо не ще бъде в състояние да сломи нашия трудов ентузиазъм.

Подписали:

Н. Виденов — н-к смяна
Ат. Имортжияев — профорг
Ат. Атанасов — групорг — ДСНМ

В производство „400“ се поема инициатива за образцова лаборатория

Преживяваме решителни дни. Хиляди тонове наш собствен тор се отправя към родните кооперативни стопанства.

Чувствайки своето задължение да следим правилното провеждане на технологическия режим при производството, ние

колективът при лабораторията на производство „400“ призоваваме на благородно социалистическо съревнование всички лаборатории за извоюване на почетното звание „Образцова лаборатория“ в Химкомбината, като

Обещаваме:

- 1) Да осигурим бързото, точно и навременно извършване на анализите от нашия график, недопускане нито едно нарушение на технологическия режим като спазваме инструкциите по техника на безопасност.
- 2) Да осигурим образцов ред и чистота в лабораторията и поемем на социалистическо съхранение инвентара, като сведем неговото износване до 10 на сто от стойността му.
- 3) Да преминем на самостоятелна работа по работните си места всички до 15 март т. г.
- 4) Да не допуснем разхищение на реактивите в количествата по-голями от необходимите за извършване на самите анализи, като реализираме икономии 5 на сто от стойността им.
- 5) Да повишаваме постоянно своята квалификация, участвайки всички в курса за преквалификация на кадрите.

- 6) Да водим образцов журнал за анализите.
- 7) Да изградим от лабораторията един здрав и творчески колектив, включил се в борбата за изпълнението на производствения план на цеха и комбината и участвайки активно в обществено-политическия живот на трудещите се в цеха.

Другари, от всички лаборатории в Химкомбината „Сталин“ на благородно социалистическо съревнование за извоюване званието „Образцова лаборатория“ в Химкомбината!

Подписали:

инж. Жечков — началник
Петра Влодова — лаборант
Пенка Иванова — „
Белина Павлова — „
Недка Колева — „
Недялка Пеева — „
Станка Иванова — „
Аранси Чалгаджиян — „
Славка Николова — „

Курс по квалификация в Консервна фабрика „Раковски“

Работниците и служителите при вакумно-консервна фабрика „Раковски“ отзовавайки се на призива на Партията и Правителството за изпълнение петилетката за четири години организираха курс за повишаване на квалификацията си.

На 18 т. м. беше изнесена първата лекция на тема: „Развитието на консервната промишленост и нейната

роля в социалистическото индустриализиране на страната“

Технологът на фабриката др. Алекс Курганов с помощта на партийното бюро и профкомитета запознава работниците с производствените методи в съветската наука и практика.

Чрез тези курсове административно-техническият

персонал ще се научи да прави планови دستавки и да съхранява добре суровия материал.

На курса ще се разгледат и въпросите за социалистическото съхранение на машините, за снижение себестойността на продукцията по отделните операции, за първичната отчетност и други.

Задушевна среща

На 2 март се състоя другарска среща между активна ДСНМ в града ни и съветските комсомолци от Химкомбината „Сталин“. Създаде се сърдечна атмосфера на дружба.

Другаря Стойко Ангелов, секретар на ГК на ДСНМ говори за помощта, която Съветския Съюз ни оказва за победата над фашизма и

строителството на социализма.

Съветският комсомолец др. Сухачев говори за дружбата, която съществува между съветските комсомолци и българските младежи. Изнесени бяха литературно-музикални програми от седемте колективи на заводи „Вулкан“ и Ф.З. школа.

П. Захариев

онзи, който не осигури удължението на лентата, за да може следващата смяна да извършва нормално работата си, да го глобяваме с 50 см. напредък.

Взимания контрол помогна. На 26 февруари 3-те смени достигнахме 1765 метра, а на следващия ден 2150 метра. Това наше постижение е рекордно за цялата наша каменноуглена промишленост. На този ден аз и моят помощник Грулю Георгиев дадохме 765 метра напредък при норма 156 метра за 8 часа.

Тези дни получихме поздравителни телеграми от ГК на Партията, от ДМО „Въглища“, от дирекцията на ДМП „Марбас“. Минния партиен комитет и др. В тези телеграми Партията, управлението ни поздравяват за постигнатите успехи.

След националното съвещание на стахановците често изказването на другаря Тодор Стойков. Неговият пример следвах в работата по скоростните проходки. Ето, че и аз станех през месец февруари стохиляди. Месечната ми заплата надхвърли 100,000 лв.

Нашият колектив постигна до 28 февруари 31478 метра напредък. Това е на шипирието в изпълнението на петилетката.

Често мисля за своя жи-

вот: наскоро навърших 50 години, а тази година само 8 години свободен труд считам за пълноценни, за полезни. На 50 години, в миналото хората се чувстваха остарели, а на мене ми се струва, че започвам да младя. И наистина подмладял Марин, моя помощник, стана по възрастен в квалификацията си — стена майстор, а аз станях по-млад в работата си, в желанието и ентузиазма.

За 6 години работа в рудника 17 пъти колективна ме изтъква за „Ударник“. Партията и народното правителство ме наградиха с два сребърни ордена на труда.

Нима, когато 17 пъти колективна ми отчита достойно труда може да се мисли за старост?

Работата по скоростното прокарване на галерии не е сложна техническа работа. За да се работи по този метод се изисква точност, трудова дисциплина, уважение на колективна.

Изисква се най-вече гореща обич, любов към работата, към народната власт, към Партията и другаря Вълко Червенков, който направиха от нас миньорите „барбади“ — пълноценни граждани на свободната ни Родина, които направиха от нас свободни, горди, щастливи и знатни хора.

Повече електроенергия за народното стопанство

Работническият колектив при ТЕЦ „Вълко Червенков“, изпълнява обещанието пред другаря Вълко Червенков да произведе повече и качествена електроенергия. Благодарение на добрата организация на производството и неограничаването на другарите съветски специалисти Родер, Парасников, Шербин, Каляшин, Гачанидзе, Роковишников, Рамидзе и др., планът за производство на електроенергия през месец януари беше надвишен със 112%, а за месец февруари беше изпълнен с 3 дни пресрочно.

Като най-добри се очертават смените на Деню Петков, Петър Костов, Кирил Иванов, Слави Жейков с дежурен инженер Филипов които на 27 февруари постигнаха рекордно изпълнение на плана със 184%.

Трудова дисциплина в централата е подобрена. Редовно се провеждат 10 минутни съвещания на сменния персонал преди и след смяната. Началник смените преди да постъпи смяната им

на работа, внимателно преглеждат съоръженията, явяват се при дежурния инженер и докладват за състоянието им. Прави се навременно и качествен ремонт на машините. Починът за социалистическо съхранение на машините широко се внедрява. Над машините се окачени табелки с имената на работниците подели този почин.

Образцова смяна по чистотата на съоръженията и работното място е смяната на Деню Петков от машинен цех.

Редовно се провеждат курсовете за квалификация ръководени от наши и съветски специалисти, на които се разглеждат въпросите по схемата и експлоатацията на централата, техниката и безопасността и др.

С помощта на съветските специалисти учейки се от богатия опит колективът на мощната ТЕЦ „Вълко Червенков“ ще върви към все по-големи трудови успехи.

Пролетната сента в ТКЗС „Раковски“ изостава

Не веднаж са критикувани слабостите в ТКЗС кв. Раковски, в което пролетната сента изостава.

Въпреки това управителният съвет началото с председателя Лозю Денчев и партийния секретар Христо Евлев, все още не извоюват достатъчно за правилното и навременно изпълнение на поставените задачи и много от сроковете предвидени в Постановлението на Министерския съвет не се спазват.

Председителната оран значително изостава. Мудно се предвижда работата по осигуряване и обезпечаване на семената.

Все още не се вземат достатъчно енергични мерки за осигуряване на необходимите количества торове.

По подхранването на есенните посеви с изкуствени торове, не е направено нищо.

Дадени са обещания пред другаря Вълко Червенков за набиране на 3000 кгр. дър-

вена пепел обаче, до днес са събрани само 300 кгр.

ГНС на депутатите на трудещите се е разработил образци за производствени задачи на бригадите обаче, те не са разгледани.

Необходимо е съревнованието, което се води между бригади да се оформи с договори.

По-добри постижения в своята работа имат кооператорите от ТКЗС Черноковево. Сента на фия и овеса започна предсрочно и е на приключване. Кооператорите са почистили и приготвили 3 блока към 2040 декара за работа с комбайн, които ще бъдат засети с пролетни култури, главно с царевица, слънчоглед и фасции.

Кооператорите от Димитровград имат пълната възможност да внедрят агротехническите мероприятия за предсрочно изпълнение на обещанията пред другаря Вълко Червенков.

С. Г.

БОЕН ДРУГАР И РЪКОВОДИТЕЛ НА ДИМИТРОВГРАДСКИТЕ СТРОИТЕЛИ

На 5 март т. г. се навършат 25 години от създаването на в. „Работническо дело“ Четвъртвековната история на партийния орган е епопея на тежки и упорити дела, на жестоки класови битки, изпитания и победи.

Легален или нелегален „Работническо дело“ възпитаваше трудещите се в нашата страна в ненавист към враговете, пропагандираше великата правда на комунизма и истината за първата в света работническо-селска държава — Съветския Съюз.

В годините на фашистката реакция „Работническо дело“ излизаше от печат при крайно тежки условия. Десетки прекрасни комунисти отдаваха всички сили, за да може при най-голям терор и преследвания партийната истина да стига до народа.

Един от организаторите на тайните партийни печатници Никола Ботушев заявява пред фашисткия съд: „Последна дума — за всичко, което съм вършил не само не съжалявам, но съм горд с него. Среднощ, когато вие

и вашите сргени сте блядали, аз пред газена лампа съм набирал буквичка след буквичка и съм изпълнявал с чест възложената ми от Партията задача — да пръскам светлина сред трудения народ. За това не може човек да се срамува, нито да съжалява“.

Светлината на Партията, водена от Георги Димитров, стигаше до всеки дом, минаваше през заводнически

решетки, организираще партизанските отряди. „Работническо дело“ беше прекрасен пропагандатор, агитатор и организатор на деветосептемврийската победа.

След 9 септември 1944 година пред партийният орган

се поставиха нови задачи. Той стана пътеводител на милионите трудещи се за изграждането на Димитровград. От страниците на вестника Партията вече 4 години ръководи и вдъхновява трудещите се от нашия град През дните на героичното строителство на Химкомбината „Сталин“ и ТЕЦ „Вълко Червенков“ орган на ЦК на Партията има изключителни заслуги за организирането и ръководенето на гигантската строителна битка за завършването на комбината и централата. В трудните дни на зимното строителство, при монтажа и подготовката за експлоатация „Дело“ беше любим другар и ръководител на всички работници от строителния колектив.

Чувствата на Димитровградските трудещи се от заводителите, мините и ТКЗС към „Работническо дело“ прекасно е изразено в писмо до редакцията от ударника от цех 202 на Химкомбината „Сталин“ и носителя на ордена „Георги Димитров“ Милан Бънков: „Винаги с радост разгръщам вестника, за да чета писаното в него.“

С радост и жажда след упорит труд четат „Работническо дело“ строителите на Димитровград. С радост те днес посрещат неговата славна 25 годишнина.

На димитровградци „Дело“ е боен другар и ръководител в строителството на социализма. Димитровградци чествуват 25 годишнината на своя най-любим вестник като свой голям празник и желаят от все сърце на „Работническо дело“ още по-големи успехи в строителството на социалистическата ни Родина.

По пътя на др. Каралъов

От 29 февруари в първи строителен район на обект „Първи май“ майсторите зидари, заедно с помощниците поеха почина на стахановеца Каралъов за скоростното зидане на двойки. Първи започнаха майсторите: Колю Гатев, Ганчо Стефанов, Симеон Гатев и Димитър Христов, които при норма зидане 250 куб. метра, за 730 часа достигнаха по 8 куб. метра зидария. Общо четиримата майстори при норма 10 куб. метра, достигнаха 32 куб. метра.

При скоростното зидане на двойки, майсторите пестят много време. Докато майстор издига мюшето, помощника разтиля варовия раз-

вор по зидарията и след това майстор сам поема тухлите от помощника си и ги реди. Така този процес продължава докато се издигне до край зидарията. Работата която до преди се вършаваше с петима майстори, сега при поемане на почина се върши само от двама майстори.

Майстора Колю Гатев казва: „При скоростното зидане на двойки, не само се пести време, а имаме по-голямо преимущество и по-малко енергия изразходваме. Чувствам лекота в работата си и не се изморявам, както преди. Ще продължа да работя по този начин, защото и надниците ми се увеличават двойно“.

Правилното ръководене на съревнованието гаранция за добри успехи

Съревнованието в ТЕЦ „Вълко Червенков“ се засили и почувствува особено през м. януари т. г. Бяха сключени договори за съревнование между отделни цехове и по сменно. В чест на 1-ви май са поети колективни обещания, които обхващат 95% от работниците и 60% лични обязательства. По почина на производството 500 за социалистическо пазене и съхраняване на машините са се включили всички в централата.

Хода на съревнованието се отчита след всяка десетдневка. През последната такава като първенец смяна се изтъква тя на Иван Костадинов като най-добре справил се с работата си и тази на Мино Петков, като първа по чистота на работното място. Добре изпълняват личните си обязательства и др. Ненко Станев — началник смяна, Иван Стефанов — химоводчик, хим-лаборантите Мара П. Жечева, Ивanka Желева, Здравка Шопова, др. Петко Кожухеров, инженерите Филипов, Терзийски, Колев и Русев.

Но има другари, които не сериозно гледат на работата си и поетите обещания. Такава е смяната на др. Никола Маринов, от другарите Лазар Т. Николов, Недялко Л. Дяков, Стоян Митев и Георги П. Караджов. Другарката Цветана В. Митева има не добри другарски отношения.

Най-добра отчетност и контрол по хода на съревнованието има ел-цех, машинен цех и химоводчикът. Нередовна отчетност съществува при топливостановен цех, администрацията и кип-автоматика.

За правилния ход на централата, за изпълнението на производствения план, на даденото обещание пред другаря Вълко Червенков, са необходими общите, съвместни усилия на всички работници. Ние трябва да следваме примера на добрите, изтъкнати и трудолюбиви другари, цехови смени и бригади.

раборк — Христо Оджаков

НАШИТЕ РЕКОРДНИ ПОСТИЖЕНИЯ — ДАР НА РОДИНАТА

На 29 февруари представител на редакцията посети майстор-копача от рудник „Вулкан“ орденоносеца другаря Йордан Чолаков. Другаря Чо-

лаков е един от тримата майстор-копачи, които работят по скоростните проходки в рудника, който колективът постигна на 27

февруари рекордно постижение от 2150 метра укор (напредък) за 24 часа при работа с борка. Предаваме накратко разказа на др. Чолаков.

стор копачи работиме: аз, др. Иван Христов, а моят помощник др. Марин Петков пожела и започна да работи също като майстор копач. Започнахме усилената работа. При норма 117 метра за м. януари ние достигнахме 194 метра. На 8 февруари достигнахме укор за 24 часа 1270 метра, а след четири дни постигнахме рекордно постижение за целия „Марихиш басейн“ 1520 метра.

В работата получаваме ежедневната помощ на стопанското и партийно ръководство на рудника. Тази помощ ни вдъхнаше нова вяра и сила. Благородната амбиция между нашите три сменни колектива се засилваше с всеки изминат ден. Порастна и взаимния контрол. Често някои от нас не осигурявахме нормалното удължение на лентата от 4 метра за следващата смяна.

Един ден предложих и се събрахме на съвещание в дома на Варната. Решихме:

За скоростните проходки в нашия рудник Вулкан се заговори още преди 3 месеца. През един декемврийски ден другаря Васил Мъглов майстор копач покани мене и другаря Иван Христов (Варната) да започнем да работим по скоростните проходки. Приехме поканата с жела-

ние и започнахме първите опити. Първоначалните резултати бяха 7 — 8 метра укор (напредък) за 24 часа. Скоро работата спря. Липсваше съоръжения.

ПРИВЕТ НА ЖЕНИТЕ — БОРЦИ ЗА МИР И СОЦИАЛИЗЪМ!

НАС НИ СЪЗДАДЕ ПАРТИЯТА

„От 1920 год. семейството ми живее в рудник „Вулкан“. Моят другар беше майстор — специалист в мината. Живехме много бедно и мизерно. Миньорският труд тогава беше много тежък. Сами миньорите се грижеха дори и за вагони и не рядко се случваше да чакат по цели часове вълн от мината на студа да вагони. Не се полагаха никакви грижи за

нас, за здравеопазването ни. Вместо пари собствениците на мината даваха на миньорите купони, които вървяха само в района на рудника. Осребряваха се 1.000 лв. купони за 500 лева.

След 9 септември 1944 година живота ни коренно се промени. За нас миньорите почнаха да се полагат системни грижи. Нашият живот се подобрява с всеки изминат ден. Семейството ми получи хубава обширна квартира с удобства. Поч-

на за нас хубав, пълен с труд и радости живот. Децата растяха. Но случи ми се нещастие. Другарят ми почина и аз останах с двете сирачета. Партията се грижи като майка за мен и не ме остави. Дадох ми хубава работа в рудника-машинистка на бункерова машина. Доволна съм от работата си. Трудът ми е добре възнаграден. Обичам машината си и с желание работя. Много ме радва, че и други жени работят като мене в рудника. Ние дадохме обещание да пазим и съхраняваме по социалистически начин машините, защото знаем, че трябва много въглища за гиганта Химкомбинат „Сталин“ и ТЕЦ „Вълко Червенков“. Нашият рудник поема почивка за снижение себестойността и ние жените се включихме активно в то и патриотичен начин.

За нсва година бях обявена за ударничка, заедно с другарката Веса Сапунжиева. Получих преходното знаме за първенец машинист, което ще се стремя да държа при мен.

Ние жените от рудник „Вулкан“ се готвим да посрещем 8-ми март — Международния ден на жената с нови успехи. Обещанието дадено пред другаря Вълко Червенков ще изпълним с чест. Ще се борим за изпълнение петилетката за четири години.

М. Василева
машинистка — р. „Вулкан“

НАШИЯТ СМЕНЕН КОЛЕКТИВ

Много слушах и четох за монтажа на Химкомбината „Сталин“. Миналата година дойдох тук на стаж и така се увлякох в монтажа, така ми хареса огромния завод, че реших след като завърша образованието си да дойда на постоянна работа в завода.

След като завърших курса по индустриална химия ме назначиха за началник смяна. Да си началник смяна в такъв огромен завод е трудно, а особено за човек като мене, който за пръв път влиза в производството.

Започнах да уча упорито, като всичкото си време прекарвах при прекрасните съветски специалисти — експлоатационисти. Като началник смяна работех плахо, но съветските специалисти ме напътствуваха. Аз придобих увереност в силите си.

Смяната ми се състои от 8 души все младежи. Ние сме толкова малко, защото повечето производствени операции стават автоматически, без човешки труд.

При този наш социалистически завод — рожба на българо-съветската дружба работниците са квалифицирани специалисти.

Първите три петнадесетдневки в пусковия период работата не допускаше грешки, нарушения, закъснения, отсъствия. Нашата смяна не се уплаши, а се стегна. Редовно отчитаме своите пропуски и се учехме от тях. През първата петнадесетдневка от експлоатационния месец, когато работехме със скъпи химикали, нашата смяна се класира на първо място в цеха, защото допуснахме минимални отклонения. Ние се задължихме да работим още по-добре като създадем образцова смяна. Колективът се сплоти и сега работим добре.

Сега всички от колектива се чувстваме близки, свои. В този колектив на младежки работници, аз научих много и се оформявам като производственичка.

Радка Видинска

„Жените са огромна сила, когато те са организирани, политически съзнателни и активни. Целият опит учи, че без участието на жените не е мислимо нито едно голямо дело.“

(Георги Димитров)

Благодаря на съветските хора

Привличаха ме огромните, строещи особено Химкомбината „Сталин“, Реших да остана тук да работя. Обиколих цеховете на гиганта — завод и най-много ми хареса електрожене. И ето, че станах електроженистка.

В продължение на една година аз се научих да работя сварки-хоризонтал. Вертикалните сварки бяха трудни. Често пъти минавах край съветската специалистка Нора — електросварчик. Колко хубаво работеше тя вертикални сварки. Искане ми се да се спра, да я погледам, но време за това нямаше. Бързахме да завършим завода в срок, да изпълним с чест възложените от Партията, Правителството и лично от другаря Вълко Червенков задачи.

За моята упоритост в работата и стремеж да науча всеки ден нещо ново от съветските специалисти за добрата ми организационна работа на 5 ноември бях на-

градена, както много другарки и другари, със сребърния орден на труда.

След голямата победа — завършването на Химкомбината „Сталин“ и ТЕЦ „Вълко

Червенков“ започнах да се уча да работя сварки — вертикал. Началникът на нашия цех Веселин Йорданов ми помагаше по всяко време.

предложение на заводския партийен комитет бях преместена да се уча при най-добрите сварчици другарите Груди Тодоров и Ценко Стоянов. Това беше през декември. Взехме решение новата 1952 година да посрещнем с по-големи трудови успехи. Поставих си за задача да се науча да работя сварка — вертикал. Това мое желание се осъществи. През януари преминах на самостоятелна работа по вертикални сварки. Отначало работата ми не беше много добра, но аз работех с желание и за месец януари имам 120% производство. През януари постигнах 145 процента производство. В чест на 1-ви май — боиния празник на труда аз обещавам да дам още по-голямо производство, защото зная, че всеки даден процент повече, е удар срещу подпалвачите на нова война, е принос в борбата за мир.

Ирина В Павлова

ЗНАТНАТА УДАРНИЧКА КЕРА ГЕОРГИЕВА

Стругарката Кера Георгиева е едва шестнадесет годишна девойка. Родена е на село в бедно пълнозастрахованно семейство.

Още като ученичка в прогимназията чете за нашите добри производственици, ударници и рационализатори, за възторжените строители на социализма.

Димитровград я привлича с огромните си строещи, за които слуша всеки ден.

Една ноемврийска утрин тя слеза на Димитровградската гара. Вълнува се. Дали ще я приемат на работа в Азбесто-циментовия завод, където има желание да постъпи. Та тя е едва шестнадесет годишна.

Благодарение на нейната упоритост и гореща молба я приеми за ученичка — стругарка. Бащински се грижат за нея майсторите и партийната организация.

Скоро Кера заработва самостоятелно. Изпълнява нормата си благодарение на съзнателното си отношение към работата. Все по-добре тя усвоява майсторството и уплътнява работното си време. Системно надхвърля нормите и увеличава производството. За добрите й постижения за 9 септември 1951 година тя е обявена за ударничка — първенец в Азбесто-циментовия завод и наградена с парична награда.

Още по-голяма любов и ентузиазъм започва да работи Кера. Особено голяма помощ й оказва съветският специалист Коселапов, който я запознава с новите методи на работа. Учи я да ра-

боти така, както работят съветските стругари, помагати да преодолява трудностите. Партията и Правителството високо сценяха трудът на младата стругарка. През декември 1951 год. тя участвуваша в националното съвещание на ударниците, стачановците и рационализаторите от транспорта, промишлеността и строителството и е наградена със сребърен орден на труда.

И през новогодишното съвещование Кера Георгиева е ударничка.

Бедната селска девойка Кера Георгиева, благодарение на топлиите грижи на Партията и народната власт е знатна ударничка уважавана от всички. Сега тя активно участвува в първомайското съвещование и отдава всичките си сили за по-бързото построяване на социализма в нашата Родина.

Р. Бакалова

Устроена седянка

На 25 февруари т. г. кооператорите устрои седянка, на която дойдоха и работници от централата със своя художествен колектив. Клубат се оказа тесен да побере дошлите земеделски стопани и работници от ТЕЦ „Вълко Червенков“. Седянката се откри от хора на септемврийчетата. Те изнесоха хубава литературно-музикална програма. С внимание присъстващите изслушаха доклада на др. Мара Желева за „Корейският народ в борбата за мир“.

От своя страна колективът на ТЕЦ „Вълко Червенков“ изнесе богата и разнообразна програма.

Другарката Пенка Вълчева, членка на кооперативно-

то стопанство изпълни собствената си песен: „Какво е ново станало в град Димитровград, в клуба на ТКЗС Раковски“.

Сред такава задушевна другарска среща, неусетно преминаха четири часа. Всички останаха доволни от хубавата вечер и изказаха желание по-често да си уреждат такива другарски срещи.

Ето как кооператорите от ТКЗС „Раковски“ и работниците от ТЕЦ „Вълко Червенков“ изграждат здрава и ненарушима дружба между селяни и работници, която дружба е залог за построяването на социализма в нашата Родина.

Рабкор: Христо Оджакон

Помощ от сърце

В чест на 8 март жените от Втори строителен район иешиха да подпомогнат борещия се корейски народ.

Освен дадените от тях подаръци те ушиха 11 мъжки ризи, три чифта детска

бельо и една рокля.

Отличиха се другарките Милка Илиева, Донка Желева, Гроздана Атанасова и Николена Симеонова.

Д. Желева

Народната власт настани щастливите малки граждани от кв. „Вулкан“ в най-хубавата сграда на квартала. Децата на трудещите се ДЦЗ „Вулкан“, Азбесто-циментовия завод и рудник „Вулкан“ ще използват големите уютни стаи създадени за директо-

градина „Роза Димитрова“ деня започва. Дрехите на всяко дете са поставени в „собствено“ шкафче. Занимателна и проветрена и затоплена. Децата са строени в редици по двама. Чорапите са смъкнати надолу, колелетата са голи — нека се

ЩАСТЛИВО ДЕТСТВО

Всяка заран възпитателката проверява чистотата на децата. Най-чистите, най-послушните от тях, които се хранят добре стават дежурни. А да си дежурен, да сложиш снежна бяла пеперудка и да кажеш: „Заповядайте, мои мили другарчета на закуска“ за децата е най-голяма гордост.

Закуската е поднесена, топлият чай дими, кашкавалът съблазнително примамва остриет зъбчета, но никой не почва да яде. Чак когато се поднесе на всички и дежурните подканят другарчетата си, чисто измити ръце поемат лъжичките. Децата се хранят тихо без разговори.

Това дисциплинирано хранене калява волята, учи на ред, създава чувството на колективност.

След закуската започват задължителните занимания. Те са толкова интересни, така увлекателни. Децата се учат да броят, да разпознават дясно и ляво. Възпитават се в любов към Ро-

дината, към мира, към Сталин. Малки са, а вече знаят що значи война. Знаят, че от нея страдат корейските деца. Те са готови да изпатят на корейчетата най-хубавите си играчки.

Нека се зарадват. Те нямат никакви играчки, в ния имаме толкова много — заявява пълничкият едър Гошко син на Тодор, Татарлиев, ударник от Азбесто-циментовия завод. Бащата работи водопроводни тръби за златна Добруджа. Преизпълнява нормата си дневно с 160%, той е спокоен за своето дете и сигурен за неговото бъдеще. Гошко е също ударник в детската градина. Пръв е по заучаване на песни и приказки, пръв е и по ядене.

А аз ще им изпратя новите си ботуши, аз и със старите мога! — щедро заявява Ваню. Неговият баща, ударникът от рудник „Вулкан“ — Пеню Иванов, споконно влиза в дълбините на земята, уверено върти черните въглищни пластове. И

той е спокоен за своето дете, макар че и жена му в същото време е на работа. Той знае, че неговият малък и палав Ваню не е на улицата, а в сел с жизнерадостен играв с другарчетата си под топлиите грижи на народната власт. Над него и над другарчетата му бдят: другарката Тодева — директор на детската градина, другарките Велчева, Добаринова и др. възпитателки и дегегледачки.

Другарство, колективно чувство, чувство на отговорност пред възпитателки и родители, на любов към Рдината, към всички народи и умраза към народните врагове и още много и много положителни, присъщи на новия социалистически човек, качества се създават у децата. Каква огромна разлика между лошото развличаващо влияние на улицата и мивелото и организираното правилно възпитание в детската градина.

Децата се учат на литературен говор. Добиват до-

бри навици, които и в къщи внедряват.

— Защо казваш изтури чей? — поправя малката Иванка баба си. — Трябва да кажеш изля чаа.

— Дядо седна да яде с неизмити ръце, — забеляза Стоянчо и моли баба си:

шат черна точка!

С черни и червени точки, с похвали и порицания, без какви и да било физически наказания, възпитателският колектив е постигнал много добра дисциплина. С хубави игри и занимания животът на децата е направен прият-

ра на бившето акционерно дружество „Гранитонд“. Техни са обширните тераси, слънчевите стои, модерната кухня, банята с душове. В обширния покрът с квиди-фяна зеленина двор, са люлките, пързалките и различни други уреди за игра.

В целодневната детска

каляват. Пред тях е възпитателката Велчева, облечена в бяла мантия. Тя дава тон и запява. Децата след нея подемат бодр песен. Започва утринната гимнастика, децата прилякват, стават, превиат се, изпъват снага, дишат дълбоко — развиват гърдите, краката, ръцете.

— Бабо кажи ми да се измие!

С радост и желание бързат сутрин децата към детската градина:

— Мамо, бързо ме стегай, че ще закъснея! Ще ми пи-

тен, детската градина желана. С песни и приказки, с литературни програми, които децата сами изпълняват, е осигурено правилното им възпитание.

Запранов, Топузов

Помощта за героична Корея е помощ за мира

Американско - английските империалисти искат да унищожат прекрасната корейска страна.

Година и половина войските на империалистите тупчат на едно и също място. С всеки изминат ден съчувствието на трудещите се от целия свят към Корея расте. Трудещите се от нашата страна с ентузиазъм и щедриост се отнесоха към апела на националния комитет за подпомагане на Корея. В нашия град Партията и останалите масови организации провеждат широка разяснителна работа за разгаряне на акцията по подпомагане на Корея. Редица местни комитети за мир работят с голяма активност по провеждането на акцията. Работниците от Химкомбината „Сталин“ са първи в окръга. Добре са включени в акцията и организациите в консервна фабрика, ДСО, ТЕЦ, „Вълно Червено“, Азбесто-циментов завод, востро строителен район и др.

В града работят 132 комитети с 397 активисти. Комитетите са разгърнали добре работата си. Провели са над 289 съвещания, на които са разглеждали въвеждане на акцията. С помощта на политическите и масови организации комитетите за мир по места са провели 94 събрания с 6588 присъстващи. Агитаторите в града са провели 288 конференции с 3626 присъстващи. Въз връзка с провеждането на акцията са написали 120 лозунга, издадени са 61 агитатива със

снимки за Корея. Изпратени от националния комитет за защита на мира 1000 апела и стенограмми, са разлепени в кварталите на града. Устроени са витрини с постъпките в ещ и за Корея в кв. Ракошки, кв. Васил Коларов и кв. Вулкан. Общо всички комитети в града са събрали до сега 4930 предмета. Повечето от тях са нововъзкупени, като обувки, дрехи, одеяла, и др. Над 2 милиона лева са събрани и продължават да се събират за закупуване на подаръци. Много работници, ударници, орденосъци, служители и граждани се отказват от своите възнаграждения и част от месечната си заплата за подпомагане на корейския народ.

От трудещите се в града и отделни работници, са поети обещания за издръжката на 34 корейски деца. Акцията в града все повече се разраства и намира топъл прием от всички трудещи се. Лауреата на Димитровград награда др. Иван Бояджиев заяви: „С нашата малка помощ ние няма да построим разрушената в Корея, но ние ще помогнем великата борба на корейския народ за мир и независимост.“

Димитровградци, с още по-голям ентузиазъм и щедриост да продължим акцията за събиране помощи за изстрадалия корейски народ. Корея е страната, която се бори против американските империалисти за запазването на мира в целия свят.

Крепне дружбата между работници и трудоваци

На 25 февруари в салона на консервна фабрика „Раковски“ се състоя тържествено събрание, на което фабричният колектив пошефството на трудоваците от поделението на офицера Андреев.

За значението на шефството говори Биню Георгиев, който подчерта, че все по-здрави стават връзките между народа и армията.

Прочетен беше договорът за шефството, по който се предвижда помощ при провешта дейност, другарски срещи, физкултурни състезания и др.

Трудовак
Веселин Василев

Изостават в подготовката за прегледа

Наближава денят за прегледа на художествените самодейни колективи в нашия град. Сред младежите от Димитровград кипи усилена подготовка за този ден. Младежта с вълнение се готви за този преглед.

Но не навсякъде е така. В заводи „Вулкан“ този ентузиазъм, това вълнение, трескава подготовка липсват. Хорът има да рече повече от 10 песни. До сега е имал само една спява. Насрочените репетиции се посещават много слабо.

На 25 февруари т. г. от хористите са дошли само Недка Зимникова, Христо Конов, Елена Димитрова и диригентът. Такова бездушно отношение към работата на колектива от страна на младежите е непростено. Нужно е комитетът на ДСНМ и профорганизацията да се намесат активно и подпомогнат колектива. Трябва да се стегне и здравия дисциплината. Срамно е ние вулканци, да бъдем последни на прегледа.

Рабкор Елена Димитрова

Проведени годишни събрания на профгрупите в завод „Вулкан“ и Азбесто-циментовия завод

Профкомитетите при циментовия завод „Вулкан“ с председател Георги Недялков и Азбесто-циментовия завод Злати Димитров навреме извършиха подготовката по провеждането на годишно-отчетните събрания. Те разпределиха членовете на профкомитетите в града са събрали до сега 4930 предмета. Повечето от тях са нововъзкупени, като обувки, дрехи, одеяла, и др. Над 2 милиона лева са събрани и продължават да се събират за закупуване на подаръци. Много работници, ударници, орденосъци, служители и граждани се отказват от своите възнаграждения и част от месечната си заплата за подпомагане на корейския народ.

До 23 февруари в циментовия завод „Вулкан“ от 26 в 20 профгрупи бяха проведени годишно-отчетните събрания. Характерно е да се отбележи, че събранията не минаха формално както миналата година. Всички

профгрупоорги излязоха с писмени доклади. По тях станаха оживени разисквания, имаше добра критика и самокритика.

Най-добре организирано събрание проведе проф групата при сухи мелници и опаквалната с профгрупорг Диню Събев. Неговият доклад бе критичен, имаше анализ на работата през изтеклата година. След изнасянето на доклада бяха зададени на докладчика 18 въпроса. Много другари се изказаха и разкритикуваха работата на профгрупорга и на някои членове от бригадата.

Добри събрания проведоха профгрупите на Иван Фавов, Илия Василев и др. Недобри събрания проведоха обаче профгрупите при сухи мелници където др. Господин Левков член на профкомитета е допуснал събирането на два профгрупи заедно. При това положение

не можеха обстойно да се разкритикуват слабостите на профгрупоргите и членовете на бригадата.

Добра подготовка по провеждането на годишните събрания направиха и заводския профкомитет при Азбесто-циментовия завод. Там от 22 проф групи в 20 са проведени годишните събрания.

Само след няколко дена както е предвидено по плановете на заводските профкомитети ще приключат профгруповите годишни събрания и ще започне провеждането на цеховите и заводските годишно-отчетни събрания на профорганизациите.

В това отношение заводи „Вулкан“ и Азбестовия циментов завод имат успехи, защото профкомитетите работят планоно.

Жеко Запрянов

Звеноводката от ТКЗС „Черноконево“ Бона Панчева

Студен февруарски ден. Вятърът немилостиво свири и гони свите облаци по небето. В обширния стопански двор на ТКЗС Черноконево калта още не е изсъхнала. В единия край на двора между изправени рогозки и купи слама се намират парниците. Много грижи трябва да положат градинарските звена, за да получат ранна реколта зеленчуци.

През изминалата година в градинарската бригада работиха много жени. Сега те решиха да работят самостоятелно и образуват женско звено. За звеноводка стопанският съвет определи другарката Бона Панчева. В нейното звено влизат около 16 жени решени твърдо да не жалат труд и сили, за да постигнат високи добиви.

Всеки ден Бона Панчева, заедно с някои членове от своето звено е при парниците. Разсадът се нуждае от големи грижи. Най-малката грешка при гледането може да го повреди и развали. Сега парниците са открити. Чисто измитите стъкла блестят. Другарката Бона поглежда лескаво към парниците. Вятърът развява кичури те коса, които се подават из

под забрадката. По лицето й са оставили следи грижите и теллата през 32 годишния й живот.

— Сега живеем добре, — тихо ни говори тя. Имаше достатъчно храна и дрехи. От нищо не се лишеваме. От година на година трудът ни се облекчава, животът ни се подобрява. Тя си спомня за миналото още за своето детство.

Тежък и нерадостен е бил животът й. Едва завършила четвърто отделение тя остава без майка. Върху нейните слаби плещи пада цялата домакинска работа. Бързо минава моминството й. Седемнайсет годишна тя се омъжва за Панчо Тодоров, които току ще е излязал от затвор, където е лежал заради комунистическата си дейност. Скоро след женитбата отново го затварят.

За старата майка, за болния брат и за малкото си дете трябва да се грижи Бона. От ранна сурир до късна вечер тя е по нивите връзва тежките снопи вместо мъжа си, сама се грижи за зеленчуковата гредина, а в къщи едва достига хлябът.

От 9 септември за Бона, както за милионите труде-

щи се у нас, започва нов живот. Другарят й се завръща от затвора. Когато през 1945 год. се образува ТКЗС в Черноконево Бона и другарят й се записват без колебание в него. Първоначалните трудности не ги плашат. Не се поддават те и на вражеската агитация, поради която много семейства напускат стопанството. Другарката Бона упорито работи в стопанството. От ден ден трудът им се облекчава. През миналата година по жетвата, тя особено се прояви и е обявена за ударничка. Изработила общо 235 трудов дни.

На 26 януари другарката Бона беше приета за кандидат партиен член. Тя посещава редовно политшколата по история на БКП и участва активно в обществен живот.

Като звеноводка тя с любов работи за по-високи добиви. Както всички трудещи се жени тя, майка на два деца желае от все сърце мир, които ще даде на ТКЗС както и на всички други отрасли от стопанския и културен живот широки възможности за развитие.

Цв. Милкова

Рационализациите са израз на новото отношение към труда

Макар и в малкото време, което е изминало от пуцането на ТЕЦ „Вълно Червено“, в управлението са постъпили доста рационализаторски предложения и други такива за подобрене на работните схеми.

До сега са постъпили общо 19 предложения, от които 2 са внедрени, 3 приети за внедряване, а останалите са в проучавания.

Предложението на другаря Станю Русев — началник на цех „топливоподаване“, за подобрене работата на си-

тата в дробилките, подобно на тези в Съветския Съюз, доведе до по-голяма сигурност и опростяване работата на самите сита, от което се реализираха 79,200 лв. икономии. Др. Станю Русев има и други предложения, които са приети за внедряване.

Друг добър рационализатор е другарят Славко Гологанов — началник котелен цех. Неговото предложение за техническо подобрене схемата на сивинвата инсталация на

електрофилтри, доведе до безупречната работа на последната, от което се реализират икономии около 20,000 лв. Същият има още 3 предложения, които са оставени за проучаване, които също така целят подобряване на работата на централата.

Има редица други техници, и работници, които с ентузиазъм овладяват новата съветска техника, подобряват производствената работа, поемат новите почини в работата.

Инженер Б. Вакрилъв

ФИЗКУЛТУРА и Спорт

ПРОВЕДЕНИ СЪСТЕЗАНИЯ

В чест на 34-та годишнина от създаването на Червената армия, борбата за мир и градската конференция на ГК на ДСНМ, ГКФС провежда градски състезания по тенис на маса и футболен турнир за излъчване на разрядници.

В събота и неделя се проведеха първият и вторият кръг от градските състезания по тенис на маса за излъчване на разрядници в салона на Химическия комбинат „Сталин“ едновременно на 3 маси. Участваха 6 отбора от ДСО „Строител“, ДСО „Динамо“, ДСО „Червено знаме“ гимназията, мините, Химическият комбинат „Сталин“ с общо 30 състезатели. Добре се представи отбора на ДСО „Строител“ Състезателите др. Георги Георгиев от Химкомбината „Сталин“, др. Здравко Георгиев от заводи Вулкан, др. Васил Гюзелов от гимназията, др. Атанас Демиржиев от минното училище, показва много добра техническа подготовка. Видя се, че те са водили редовно своите тренировки. Другаря Гео-

рги Георгиев спечели всички срещи.

В неделя се игра втория кръг от футболния турнир за излъчване на разрядници. Получиха се следните резултати: ДСО „Строител“ първи отбор, Химкомбината втори отбор — 4:3 в полза на Строител, Химкомбината първи отбор и ДСО „Спартак“ — 1:0 за „Спартак“, ДСО „Динамо“ с ДСО „Строител“ втори отбор — 3:0 за „Динамо“. Срещите между мините първи отбор — мините втори и „Червено знаме“ — „Локотив“ не се проведеха поради неявяване и на 4-те отбора. Проведе се и приятелска среща между ДСО „Динамо“ и сборен отбор от мините, който завърши в полза на миньорите с 5:0.

Трябва да отбележим, че срещите се проведеха много добре. Игрите често пъти бяха изпълнени с красиви моменти, което възбуди интерес всред публиката. Пролича, че състезателите често са провеждали своите тренировки. Много добро впечатление направи отборът на ДСО „Спартак“.

Турнира продължава.

По следите на нашата Критика

Във връзка с поместената в брой 4 (69) на вестника критическа бележка относно лошите социални битови условия при бекарските жилища на заводи „Вулкан“ с писмо до редакцията дирекцията на завода ни пиши, че фактите са верни и са взети своевременно мерки да се подобри специално битовите условия на бекарите. Назначили са веднага перачка за изпиране чаршафите на бекарите, ще се поставят закачалки, шкафчетата и маси във всички бекарски блокове, наредено е домакиня при завода да снабдява редовно всеки блок с дърва и въглища и чрез дирекцията е изработена наредба за упражняване по-голям и системен контрол от отговорните другари за поддържане реда и чистотата в жилищата.

От същата дирекция по поместената в брой 3 (68) на вестника критическа бе-

лежка относно винаги затворената библиотека на заводи „Вулкан“, с писмо ни отговори, че поместената критика отговаря на истината. Библиотеката преди да бъде затворена не е била редовна в работата си. Профкомитетът при завода е взел веднага мерки, назначили са нова библиотекарка и сега библиотеката е отворена всеки ден.

По поместената критическа бележка в брой 7 (72) на вестника относно бездушното отношение и лошата работа на бюрото за рационализация при заводи „Вулкан“, същата дирекция ни отговаря с писмо, че фактите са верни. Взети са мерки за отстраняване лошото отношение на другарите от бюрото за рационализация, като всеки 10 дни ще обсъждат новопостъпилите рационализаторски предложения и се следи за тяхното окончателно внедряване.

ОТ ПОНЕДЕЛНИК 10 МАРТ
КИНОТО НА

Химическия комбинат
„СТАЛИН“

ще пронекира новия съветски филм

„ТАРАС ШЕВЧЕНКО“

Едноименният филм „ТАРАС ШЕВЧЕНКО“ отразява възмущаващо живота на големия украински поет и борец против помещическия гнет в Русия.

Всеки гражданин на Димитровград, всеки младеж и девойка трябва да види новия съветски филм „ТАРАС ШЕВЧЕНКО“

В ТИТО-ФАШИСТКОТО БЛАТО ТЕЖКОТО ПОЛОЖЕНИЕ НА ЖЕНИТЕ И ДЕЦАТА В ЮГОСЛАВИЯ

В. „Напред“ (София, 20 януари) поместна под горния надслов следната статия от Любомила Вукиевич:

„Вълните звуци на възстановения капитализъм в Югославия засягат най-много жените и децата в нашата страна. Жените са подложни на тежка експлоатация, живеят в мизерия и лишения. Поради хроническо гладуване децата са изомозени на разни заболявания, стават хилази, пропадат физически и духовно.“

Положението на децата днес е по-тежко отколкото някога в монархическа Югославия, понеже титофашистката клика тероризира страстно целия народ, продаде страната на империалистите и насочи всички средства и сили към военната подготовка.

Жените са принудени да работят най-тежка работа в

мините, фабриките, строежите на ж. п. линии и пътищата, за да могат да издръжат семействата си, тъй като титовци мобилизираха мъжете им в армията.

Според титовската статистика в индустрията са заети 23.59% жени, в съобщенията — 10.91%, на строежите — 9.75%. Изтощителната десетчасова, а и по-продължителна работа срещу нищожната надница от 80 до 120 динара лишава жената от възможността да се грижи за своите деца.

Обаче, въпреки тези трудни условия жените не са сигурни за своето място, тъй като титовци постоянно ги уволняват от работа — особено бременните и по-възрастните работници. Така през 1948 год. процентът на жените, ангажирани в производството в Югославия, достига до 25.7%, през

1950 год. той е 24.8%, а през 1951 год. — 22%.

Този процент намалява все повече, тъй като принципал на титовци — да се осигурят колкото се може големи печалби за тяхните американски господери. „При днешните условия на борба за рентабилност жени не трябва да се приемат, тъй като те не могат да имат производителността на мъжете“ — пише титовският печат.

Много тежко е положението на жените от малцинствен произход. Като се вижда от фашисткия в. „Нова Македония“ (7 октомври 1951 г.), жените-мюсюлманки се наказват със затвор, защото носили фередже. Наказваните жени — девойки биват изпращани на принудителна работа на военните обекти, където ги задържат насилно и след изтичането на определеното наказание.

Днес в Югославия има над 100,000 сираци от войната — повечето деца на

родители паднали в борбата против фашизма, или деца, чиито родители титовци държат в затвори и лагери. Повечето от тези деца са безпризорни или деца дадени на разни „настойници“ при които служат за парче сух хляб и които ги използват бездушно, бият ги и изхвърлят на улицата.

Малко са децата, които са настанени в домове. От 25,000 сираци от войната в Босна и Херцеговина в домове са настанени 3,500, а в Сърбия ст 31,645 само 1,600 са настанени в домове.

Титовските бандити безмилостно използват труда на децата в мините и фабриките; там работят деца от 10 до 14 години при много ниска надница и слаба храна.

Поради слабата храна броят на смъртността сред кърмачетата се увеличава. Сами титовци признават, че детската смъртност в Югославия достига 20.3%.